

LÆRERNES
MISSIONSFORENING

Gud – lad din herlighed
komme over hele jorden
Salme 57,6

LMF-Bladet

Nr. 1, februar 2024

LMF's kontor

Peter Michael Lauritzen,
forretningsfører
Skovhøjen 16
3230 Græsted

Tlf. 41 82 50 22

E-mail: kontor@lmfdanmark.dk

www.lmfdanmark.dk

Bank: Danske Bank

Reg: 9570, konto: 8000484

MobilePay: 41847

LMF's bestyrelse

Henrik Nis-Hanssen (formand)

Ånumvej 11

6900 Skjern

Tlf.: 30 49 18 04

E-mail: formand@lmfdanmark.dk

Anne Karin Lauritzen (næstformand)

Tlf.: 60 59 31 00

Dorthe Skov-Østergaard (sekretær)

Tlf.: 29 46 51 10

Peter Lanting 27 96 50 16

Elizabeth Padillo Olesen 30 45 04 14

Susanne Madsen 60 61 20 84

Suppleant:

Mirjam Bjerre 51 75 70 47

LMF-Bladet

Ansvarshavende redaktør:

Peter Michael Lauritzen

Bladets artikler er ikke nødvendigvis
udtryk for foreningens holdning.

Deadline for artikler til næste nummer er den 5. marts 2024.

Næste blad udkommer april 2024

Fra redaktøren:

Da dette er det første nummer af LMF-bladet i 2024, vil jeg ønske alle læsere af bladet og ikke mindst LMF-medlemmer et godt og velsignet nyt år.

Jeg er glad for at kunne fortælle, at jeg, efter et år som forretningsfører for LMF, er blevet meget mere fortrolig med de opgaver, som jobbet indebærer. Jeg må takke Gud for at have hjulpet mig til at tilegne mig nogle helt nødvendige færdigheder. Det har han bl.a. gjort ved, at nogle dygtige mennesker har været villige til at indføre mig i nogle af de, for mig, fremmede ting. Så al ære til vores himmelske far.

Mht. til julequizen kan jeg berette, at der kun har været to personer, nemlig Elisabeth Hejbøl og Elisabeth Holtegaard, som indsendte en løsning. Begge havde alle svar rigtige, så der blev trukket lod om, hvem der skulle have 1. og 2. præmie.

(fortsættes på side 19)

INDHOLD:

Andagt af Anne Birgit Aanstad.....	3
Bestyrelsens hjørne, Henrik Nis-Hanssen.4	
Hjælp til filippinsk skole.....	5
Nyt fra Christian Vestergaard.....	6
Nyt fra Toldam Korsgård.....	8
Nyt fra familien Barua.....	10
Takkebrev fra Ruth Eva Osmundsen.....	13
Nyt fra Susanne og Mony Tjagvad.....	14
Nyt fra Tabitha og Torkild, Tanzania.....	16
Artikel om Ruth Ulea.....	18
Nyt fra Lisbet og Kurt Terp.....	19

Forsidebillederne er fra Tanzania. Øverst t.v.: Missionær- og lærerfamilie samt fire volontører. Øverst t.h.: Del af indgangsportalen til hospital i Sikonge. Nederst: ni volontører og fire familier. Alle er udsendt af Brødremenighedens Mission.

Andagt over temaet: Forventning

af Anne Birgit Aandstad, LMF Norge

FORVENTNING

Hvad kan jeg forvente:

- af den nye brugte bil? - af fremtiden som pensionist? - af fællesskabet i menigheden nu efter kirkevalget?

Hvad med forventninger til mig selv og forventninger til livet med Gud?

Ja, jeg kan håbe på sikre bilture, jeg kan ønske mig dage med fortsat engagement i kirke og mission. Jeg håber på positivt og godt fællesskab med JESUS i centrum. Jeg vil smile hver dag og være åben og positiv.

At forvente er defineret som at vente, regne med, håbe.

En forventning defineres som et håb.

Vi kan tale om en forventningsfuld stilhed, et forventningsfuldt publikum, forventningsfulde børneøjne og især forventning til jul!

I LMF ser vi frem til sommermødet med forventning.

I Lukas 3,15 læser vi: "Folket gik nu med forventning, og alle tænkte i deres stille sind, at Johannes kunne være Messias. Så talte Johannes og sagde til dem alle: "Jeg døber jer med vand, men der kommer en, som er stærkere end jeg...".

Dette var en forberedelse til Jesu arbejde, og vi kender fortsættelsen. Jesus bliver

døbt, han underviser, helbreder og han kalder folk til at følge efter sig.

Jeg genkender mig selv, når jeg læser: alle tænkte i deres stille sind! Dette må være forventning!

Hvilke forventninger har jeg til at være en efterfølger af Jesus nu og fremover i 2024? Jeg tænker i mit stille sind... Jeg vil øve mig i at sige mine forventninger højt til dem, jeg er i fællesskab med. Jeg vil følge Jesus, gå sammen, deltage i missionen, hjælpe med at formidle "Jesus elsker dig!"

Jesu forventning til os og Jesu mission til os er at give det videre, vi selv har modtaget. Kan jeg i mit stille sind tænke på, at mine forventninger til livet med Jesus og hans forventninger til mig kan gå fremad sammen?

Jo, det kan jeg for, i mit liv, i mine dage, i min alder, har jeg oplevet, at Jesus indfrier mine forventninger. Han ser mig og mine. Han bekymrer sig om mine små og store hverdagsbønner og bekymringer i både gode og udfordrende dage. Jeg kan fortsætte med at leve velsignet. Tak, Jesus!

Til samtale:

1. Hvilke forventninger har du til Gud som far?
2. Hvilke forventninger har du til dig selv som medmenneske der, hvor du bor?
3. Hvilke forventninger har du til fællesskabet i LMF?

Fra bestyrelsens hjørne

Af Henrik Nis-Hanssen

Kære læser - nu kan LMF lægge endnu et år til de i forvejen 121, og se ind i et nyt år – 2024.

Kigger vi ud i verden, er der egentlig nok at blive bedrøvet over, men nogle gange skal vi dog stoppe op og sørge for at kigge den rigtige vej.

De over 30 missionærenheder, vi i LMF er i kontakt med, beretter jævnligt om Guds storhed i alle dele af verden. Flere og flere lærer Jesus at kende, og behovet for mission er absolut til stede i alle kroge af verden. Tusind tak for missionærbreve og -hilsner i det forgangne år.

I LMF har vi intensiveret samarbejdet med de kristne fri- og efterskoler og har bl.a. opfordret dem til at støtte nogle af LMF's missionærer, når de laver ydre missionsarrangementer rundt omkring på skolerne. Den første friskole har allerede taget stafetten op og samlet ind til et af vores projekter – tak til Den Kristne Friskole i Holstebro. Vi forventer os meget af dette initiativ i 2024 og håber, at flere skoler vil bruge denne løsning i arbejdet med ydre mission i fremtiden.

I LMF – kan vi sige tillykke til vores

forretningsfører, Peter Michael Lauritzen, der 1. januar 2024 har besiddet jobbet i et år. Det har han klareret meget tilfredsstillende, og vi glæder os i bestyrelsen over samarbejdet med Peter Michael.

Bestyrelsesholdet er ændret siden vi i efteråret afholdt vores landsstævne i Odense. Miriam Bjerre har bedt om en pause pga. sygdom og Heidi Dyremose er på eget initiativ trådt ud af bestyrelsen. Tak til både Miriam og Heidi for indsatsen for LMF.

Når vi afholder bestyrelsesmøder i LMF beder vi for missionærer og volontører, vi læser ansøgninger og uddeler økonomisk støtte, vi forbereder foreningens årlige landsstævne, diskuterer LMF's fremtid og meget, meget mere.

Tusind tak til bestyrelsen for samarbejdet i det forgangne år – og GODT NYTÅR til alle LMF'ere såvel i Danmark som i udlandet.

Husk: kontingent betaling, hvis ikke I har en Betalings Service-aftale derom. Mange tak.

HUSK: fortæl gerne andre om LMF. LMF er faktisk den missionsforening i Danmark, som har flest tilknyttede missionærer og den er økumenisk - tværkirkelig!

Hjælp til skole i Filippinerne

I begyndelsen af december 2023 søgte Elizabeth Padillo Olesen om hjælp til en skole i Filippinerne. Skolen var blevet slemt beskadiget af en tyfon. LMF's forretningsudvalg bevilgede en donation, og pengene blev sendt. Kort efter bankoverførslen til Filippinerne modtog LMF's kontor følgende brev, som er oversat fra engelsk:

5. januar 2024

Til Bestyrelsen for Lærernes Missions Forening,

Kære venner,

Varme kristne nytårshilsner fra Filippinerne!

Med oprigtig taknemmelighed og dybeste påskønnelse anerkender jeg modtagelsen af jeres økonomiske bistand til rehabilitering af skolebygningen og andre af skolens strukturer under Udviklingsministeriet for øerne i Hingotanan, Bien Unido Bohol, Filippinerne, et beløb på 39.926,00 PhP. (5.050 kr. red.)

Dette beløb vil helt sikkert forbedre læringscentrets lokaler og gøre det mere befordrende for læring for vores helt unge elever, hvor skolefaciliteter er vigtige faktorer for, at de bliver mere motiverede til at komme i skole.

Endnu en gang mange tak for jeres overstrømmende generøsitet og betænksomhed. Må den gode Herre fortsætte med at velsigne alle interessenter i Lærernes Missions Forening.

Med venlig hilsen
Præst Lope B. Robin, Th. D.

Ovenfor: To små kontorer og undervisningsbygninger blev ødelagt af tyfonen, og konstruktionen af denne nye bygning til undervisning er startet. Der er brug for toiletter uden for denne startede bygning. Undervisningen af børn i to klasser er startet i august 2023 i denne bygning, som ikke er lavet færdig på grund af mangel på penge til indkøb af materialer.

Nedenfor: Undervisningsbygningen her står ok, men har brug for reparation. Hele hegnet er væk og scenens tag, væg og platform har brug for genopbygning.

Nyt fra Christian Vestergaard i Bangladesh

**Lyset, det sande lys, som oplyser ethvert menneske, var ved at komme til verden. Han var i verden, og verden var blevet til ved ham,
Johannesevangeliet 1:9-10**

Kære venner og forbedere,

I en tid med mørke og krig har vi brug for håb. Det er det håb vi fejrer i julen, og det håb jeg ønsker for hver af dem, vi deler livet med her i Bangladesh og med jer, som læser med her.

På billedet ovenfor holder 'sygeplejerske' Martina, Kobita's nyfødte dreng. Begge er tidligere elever. Ordet 'sygeplejerske' er i anførselstegn, fordi hun først kan bestå efter praktik og sidste eksamen i februar eller marts.

Gensyn

I julen kommer rigtig mange af vores tidligere elever hjem til deres landsby eller hjem til LAMB og i den forbindelse til os på deres gamle skole. De kommer hjem fra universitetet, fra arbejde og fra udlandet.

Uanset om de deler deres udfordringer, deres succeser eller deres håb, er det et privilegium at få lov til at se dem, og at de ønsker at fortælle om deres liv. For alle er håb om en god fremtid en del af fortællingen. Det er et privilegium at møde tidligere elever mange fra fattige familier, som nu har fået en uddannelse og arbejde og derfor kan stå på egne ben.

På næste side ses 11 fra skolens årgang 2022 til gensynsfest på LAMB d. 17. december.

Ledernyt

Vores nye leder er fra Indien, David Chandran er 'langsom', der er ingen hurtige løsninger. I hans langsomhed har jeg lagt mærke til to ting, han tager sig tid til at lytte og forstå hvad sagen handler om og hans spørgsmål afslører en dyb forståelse. Den anden ting hans langsommelighed giver plads til er at sikre at relationer bliver ikke bare respekteret, men også fremmet. Noget der bliver plads til, når man tager sig tid, er tillid og håb om at 'Lyset, det sande lys, som oplyser ethvert menneske er i verden.'

Elever fra skolens årgang 2022
til gensynsfest på LAMB d. 17. december.

En glædelig overraskelse

På LAMB har vi i mange år været med til, at kvinder med en bestemt fødselskomplikation nærmest får livet tilbage ved, at de bliver opereret for deres inkontinens. Efter en obstrueret fødsel lækker de somme tider begge dele. En sådan kvinde som var blevet opereret i 2015 kom tilbage til LAMB d. 21. december, fordi der var gået hul igen. Vi kan alle forestille os fortvivlelsen! Forestil jer nu glæden, da det viste sig, at det var fostervandet, der var gået uden, at hun vidste hun var gravid. (Vore fødselslæger forsikrer mig om, at det er muligt at gå helt til terminen uden at vide, at man er gravid.)

Valg

Der skal være valg i Bangladesh i morgen, den 7. januar. Der er ikke rigtig nogen usikkerhed om, hvem der vinder valget denne gang. Jeg håber alligevel på, at en, om end ikke ny så alligevel fornyet, regering vil gøre det muligt for os at få opholds- og arbejdstilladelser, så vi kan fortsætte med at bringe lys til verden.

Opholdstilladelse

Efter i to og et halvt år ikke at have fået

svar på min ansøgning om at få fornyet min opholdstilladelse, blev vi i går, d. 5. januar, ringet op af en repræsentant for efterretningsvæsenet. Han havde fået til opgave at lave en undersøgelse af mig med henblik på, om de kan godkende, at jeg fortsætter med at arbejde i Bangladesh.

Tak for jeres glæde over, forbøn for og medleven i de ting, jeg har skrevet om.

Med ønske om Guds velsignelse og et godt nyt år til jer alle,
Christian Vestergaard
LAMB Skole
Bangladesh

Taburetten er ledig, og der er plads til besøg.

Uddrag af Nyhedsbrev fra familien Toldam Korsgård • Sikonge • Tanzania • November 2023

Efter en dejlig hjemmeorlov i Danmark hen over sommeren rejste vi retur til Sikonge i midten af august – med hjerterne fyldt op af skønt samvær med familie og venner, og maverne fyldt med rugbrød, ost og jordbær. Det var godt at pakke kufferterne ud, være tilbage i vores hus og gense vores tanzanianske venner.

Efter en uge modtog vi den dygtige, søde danske lærer, Lene Skriver, der står for undervisningen af vores børn i år. Med sig havde hun sin rare mand Martin og deres tre skønne børn: Villum, Eigil og Bjørk. Så elevantallet i den lille danske skole er fordoblet! Med dem kom også fire nye danske volontører: Ella, Jonathan, Lærke og Miriam. De underviser børnene sammen med Lene og står for at give børnene nogle gode eftermiddage med aktiviteter og leg. Både familien Skriver og de fire volontører er en kæmpe velsignelse for os og giver børnene gode dage med solid læring og hyggelige eftermiddage. Det er en glæde, at vores børn virkelig trives.

I september og oktober har der været travlt på hospitalet.

For det første skal hospitalets nye bestyrelse i gang med arbejdet, og det forberedes bl.a. ved, at Mia og en kollega var på en uges kursus i ”Effective Board Governance” på Mellempfolkeligt Samvirkes kursuscenter i Arusha. Her fik de viden om, hvordan bestyrelser ser ud i en afrikansk kontekst, og også erfaringer med, hvordan man rent praktisk kan få sin bestyrelse engageret og aktiv. På kurset havde Mia både hospitalets nye bestyrelse for øje, men også den bestyrelse, som workshoppen skal etablere i det nye år. Det har været et krævende projekt med mange

bump på vejen, men også med massive forandringer til følge. Da projektet startede, var der ikke bogført én eneste udgift, økonomisystemet var utidssvarende og i øvrigt ikke i brug i praksis. Der fandtes ikke et budget for hospitalet, og det var umuligt at få overblik over forbruget. Nu er der et velfungerende økonomisystem. Der er kontrol med pengene, og et budget vi følger. Både ledelsen på hospitalet og Mia vidste sådan set meget lidt om økonomisystemer fra start, så økonomikonsulenten har været uundværlig, og alle har lært utroligt meget.

I projektet var der også et uddannelses-seminar for alle ansatte på hospitalet. Så i starten af oktober havde vi to dage, hvor eksterne undervisere kom og underviste i, hvad der er god kundeservice, og hvad det betyder at være et hospital, som bygger på kristne værdier.

I oktober holdt vi hospitalets 100-års jubilæum. Det var et stort arrangement, som hele byen havde fokus på. Der hang store bannere rundt omkring i Sikonge. Der kom gæster fra England, Danmark, regeringen, ledere fra andre kirkesamfund, tidligere ansatte, samarbejdspartnere, missionærer fra Mwanza, de nuværende ansatte og en masse almindelige mennesker fra Sikonge. Dem vi i dagligdagen er til for. Det blev et flot arrangement, hvor vi først

under sang indviede det mindemonument, som Michael havde tegnet og lavet. Derefter fortsatte festlighederne i workshoppens store hal, der var fyldt til bristepunktet. Der var sang, kor, taler og en gudstjeneste, hvor Jørgen Bøytler prædikede. Alle 300 gæster spiste, og det var en dag, der summede af liv og glæde. I september og oktober havde Michael rygende travlt med at lave mindemonumentet, renovere og male enkelte bygninger og ikke mindst opføre hospitalets nye indgang, som han har tegnet (*Se forsiden*) Udover arbejdet på hospitalet har work-shoppen renoveret på den lokale

secondary school, produceret og solgt stole og borde, som i nogle tilfælde er bestilt helt fra

Arusha.

Michael havde i nogle uger mere end 25 medarbejdere i gang hver dag. Der var virkelig travlt! Strøm er en stor udfordring for workshopen. Strømafbrudelserne er massive. Det gør det svært, når workshopen har arbejde at udføre, som kræver strømdrevne maskiner. Derfor har Michael fået lov at overtage en gammel generator fra hospitalet. Udover strømmangel har vi haft massiv vandmangel i oktober. Det var tørtid, og søen, som normalt giver vand, tørrede ud. Det betød, at der i flere uger var reel vandmangel i landsbyen. Her kan vi ikke grave brønde, da vandet er alt for salt

i vores område. Der kom tankbiler ind fra Tabora med vand til folk. Vi ventede længselsfuldt på at regnen skulle komme. Efter første store regnskyl havde nogle af naboerne fået fyldt noget i deres vandtanke. Vores tank var desværre blevet beskidt af et træ, der uventet havde svinet de ellers klargjorte tagrender og den rengjorte tank til. Så vi måtte hente vand i spande hos to af vores naboer, der havde fået opsamlet noget regnvand i vandtanken. Velvilligheden til at hjælpe os var meget stor, og andre naboer fik også vand fra dem. Det varmede hjertet også på denne måde at opleve, at vi har naboer, som vi lever i fællesskab med, og som også kan bære os, ligesom vi andre gange støtter dem. Nu er regnen endelig kommet og efter mange uger med vand i spande, er der nu simpelthen vand i vandhanerne og bruseren – det føles som ren luksus! Med regnen faldt temperaturen også, så efter de altid ALT, ALT for varme måneder i september og oktober, kan vi nu igen nyde at bo et sted, hvor der er dansk sommervejret det meste af året, og sol hver eneste dag mellem regnskylene. Det er altså et dejligt klima.

Med regnen startede folk også med at gå i markerne, og alle vegne er der nu folk med hakker over skuldrene. Der er marker på hver eneste ledige plet her i landsbyen, og de står nu med flotte fuger, og der er allerede små spirer de fleste steder. Folk planter især majs, men også typisk jordnødder og bønner. Nogle også solsikker (for at udvinde olie), tomat, kartoffel, sødekartoffel og rodfrugten ”kasava”. Enkelte har rismarker, men det er ikke ret mange, og lidt af et sats her, fordi det kræver meget regn.

Mange hilsener
Familien Toldam Korsgård

Papua New Guinea

Nyhedsbrev

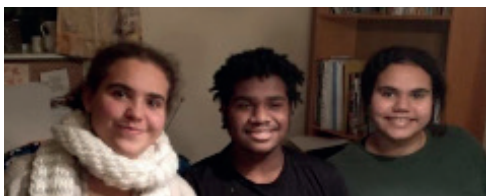
December 2023

Barua familien

(I uddrag)

Vi vil begynde med lidt fra familien. Vores tre guld klumper trives.

Marietta er ved at afslutte grundforløb 2 i SoSu-uddannelsen. Hun har været oppe i de første fag og gjort det fantastisk. Hun har en prøve i denne uge og en afsluttende eksamen efter nytår inden elevpraktikken

starter i Sæby. Hun er udfordret, men virker til at trives.

Thea er lige fyldt 17 år og tænker kørekort, hun blev velsignet med en læreplads her første december som køkkenassistent i Frederikshavn, så hun stoppede på FGU. Hun tager kun dansk der det kommende år, som er krævet for at gennemføre lærepladsen. Så det bliver til mange spændende smagsprøver og afprøvning af nye småkager. Hun lader også til at trives med de nye omstændigheder.

Martin bliver 14 år her første weekend i det nye år, så det glæder vi os til at fejre. Han vokser til og går i 7 kl. Er mere end lykkelig for at have begge søstre hjemme igen efter efterskole og Norges tur. Han ser frem til en tur tilbage til PNG forhåbentlig i det nye år.

Jeg, Lone, arbejder som afløser i hjemme-

plejen her lokalt i aftenvag, det er dejligt, Der er altid nok at se til, er glad for at have Inder-gruppen her i Østervrå, og den vokser, og det har budt på, at blive ”bonus bedste”, barnevelsignelse, dåb og godt fællesskab, spændende mad og undervisning. Går fortsat op i sundhed, som bare er spændende. Når man synes, man fysisk får det bedre, så er det jo dejligt.

Winterford kom tilbage til Danmark den 14. november, Det har været koldt, men tid til mange mindre projekter og fortsat møder på zoom. Han følger de tre teams og vores center i Lae. Han nyder at komme rundt og besøge venner og holdt for i Oure og skal holde for i Ikast 14. januar. Så får 3 måneder hurtigt ben at gå på.

Vi takker som familie for al støtte, forbøn, fællesskab og alt vi har delt i året, der er gået. Vi oplever Guds trofasthed på så mange dejlige måder, og ser frem til et spændende nyt år.

Det følgende er Winterfords hilsen oversat til dansk, med bedrifter og nyheder fra hans sidste periode i Papua New Guinea,

Til: Familie, venner, kolleger og tjeneste-forbønspartnere, som din kollega, der tjener vores store Gud og Frelser Jesus Kristus. Jeg takker Gud for, hvad der er opnået ved jeres bønner, opmuntring og partnerskab i 2023. Fred til dig, og jeg beder for, at Jesu nærvær vil fylde dit hjerte og hjem på en håndgribelig måde i hele det nye år 2024.

Gør alt for at forkynde evangeliet om Guds rige.

Jeg blev inviteret til at tale ved Bless Jiwaka Gospel Campaign. Jeg tog det meste af YWAM LAE personale og YWAM Lae Discipel Training School personale og studerende med mig til Waghi dalen, i Jiwaka provinsen. Jeg prædikede om aftenen og ved friluftsmøder. Jeg underviste ved dagsmøderne og i de lokale kirker. Helligånden bevægede sig i menneskers liv, og Han udfordrede prostituerede, alkoholikere, stofmisbrugere og kriminelle til at omvende sig fra deres synder og acceptere Jesus Kristus. Som et resultat af Bless Jiwaka-evangeliekampagnen blev der plantet en kirke, og min værtspræst, min ven, pastor Paul Kaiye, fører tilsyn med de troende i den nyplantede kirke, der mødes fire dage om ugen til fællesskab.

Et personligt højdepunkt under Gospel Campaign i Jiwaka:

Da jeg var færdig med at undervise på dagsmødet, og jeg var på vej ud af mødeteltet, lagde jeg mærke til to kvinder, der stod uden for teltet, og Helligånden sagde til mig: Gå hen og del Guds kærlighed med disse kvinder. I lydlighed mod Helligåndens tilskyndelse gik jeg hen til de to kvinder og begyndte at snakke med dem. Deres navne var Cecilia og Jacklyn. Den eftermiddag førte jeg dem til Jesus og bad sammen med dem om at tage imod

Jesus i deres liv. Næste morgen, omkring kl. 5.00, hørte jeg en banken på døren, så jeg åbnede, og foran mig stod en ung mand og min værtspræsts kone. Præstens kone sagde til mig, 'denne unge mand kom til os, og bad os om at bringe ham til dig, fordi han ønsker, at du skal lede ham til Jesus.' Jeg takkede præstens hustru og gik ud af lokalet for at tilbringe tid sammen med den unge mand og bede sammen med ham. Da jeg skulle til at tale med ham, hørte jeg fodtrin, så jeg kiggede for at se, hvem det var. Det var Jacklyn, en af de damer, jeg havde bedt med om at acceptere Jesus den foregående dag. Jacklyn sagde til mig: "denne unge mand er min søn. Jeg hørte, at han kom for at besøge dig, så jeg fulgte ham". Jeg sagde til hende: "Jeg er glad for, at du er her, så du kan være et vidne, nu når jeg beder sammen med din søn om at acceptere Jesus i hans liv." Jacklyn sagde: "Før du beder med min søn, vil jeg tilstå, at jeg er prostitueret, og jeg har tre børn med tre forskellige mænd." Jeg forsikrede Jacklyn om, at da vi bad den foregående dag for hende og Cecelia om at acceptere Jesus, bekendte hun sine synder, og Gud tilgav hende, og hun er en ny skabning i Kristus. Jeg havde det privilegium ikke kun at bede med Jacklyn og hendes søn, men også med en af hendes døtre.

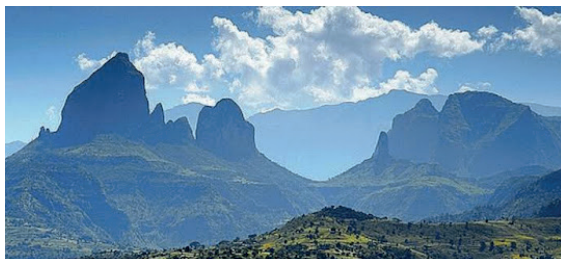

Når jeg fortsætter i hans kaldelse, tror jeg, at udsigterne for 2024 er fyldt med nye muligheder for at lave evangeliske kampagner og opsøgende arbejde fra landsby til landsby. Derfor appellerer jeg til jeres forbøn for Rigets arbejde i 2024 og fremover.

Winterford Barua

Himmelblå etnicitet

*Undervisning om etnicitet blandt studerende i Arba Minch, Etiopien.
(Af Ruth Eva Osmundsen)*

Det er pause i undervisningen og en af de studerende kommer op for at stille et spørgsmål sådan på to-mands-hånd. ”Du siger, at vores forskellige sprog, kultur og etnicitet ikke er en straf for synd, men det er sådan, vi har forstået historien om Babelstårnet fra 1. Mosebog kap. 11. Vi har så tit snakket om, at det ville være så meget nemmere, hvis forskellige etniciteter ikke fandtes – det er jo altid årsag til konflikt. Kan vi som kristne ikke bare påberåbe os en himmelsk etnicitet?”

På amharisk, som regnes for et af de nationale sprog i Etiopien (et af 86 forskellige sprog i landet) er ordet for ’himmelblå’ og ’himmelsk’ det samme, nemlig [semajawi]. I et land præget af etniske konflikter, og hvor kampen om etniske rettigheder og fordele er en del af

hverdagen, og interne relationer er præget af mistillid og fordomme, skal der ikke meget til, førend man ønsker sig væk fra det alt sammen. Kan vi som kristne ikke bare sige, at vi har en ’himmelblå’ etnicitet?

Episoden beskrevet ovenfor er fra d. 2. december, hvor jeg var i Arba Minch i den sydlige del af Etiopien og afholdt en dag med undervisning for lederne fra de forskellige studiestedsgrupper på uddannelsesinstitutionerne i byen. 40 studerende deltog i undervisningen, som var blevet tilrettelagt af mine kollegaer, der er EvaSUE’s studentersekretærer i byen. Undervisningen om etnicitet havde vi arrangeret med støtte fra LMF for gennem undervisning at give de kristne studerende

et bibelsk perspektiv på, hvad etnicitet er. Hvordan skal vi som kristne forholde os til vores etniske identitet? Og hvordan skal vi relatere til mennesker med anden etnisk baggrund?

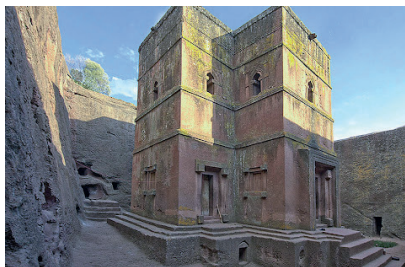
Den politiske situation i landet er præget af interne etniske konflikter og kampe mellem etnisk baserede oprørsgrupper og den føderale regering. Universiteterne i Tigray-regionen (3 universiteter) er fortsat lukkede efter borgerkrigen fra 2021-2022. De studerende fra universiteterne i Amhara-regionen (7 universiteter) er endnu ikke blevet kaldt tilbage efter sommerferien på grund af etniske uroligheder, og de har nu ventet over 2 mdr. uden at vide, hvornår de kan fortsætte på deres studier. På det største universitet i Amhara-regionen er der normalt over 50.000 studerende indskrevet, så der er tale om mere end 175.000 studerende, der på nuværende tidspunkt venter i uvished på at kunne fortsætte deres uddannelse og det alt sammen på grund af interne etniske konflikter.

Dette er med til at præge hverdagen for studerende i Etiopien, og det er derfor let at være opgivende overfor alt, der har med etnicitet at gøre og bare ønske det langt væk.

Jeg bemærkede i undervisningen, at de studerende havde masser af spørgsmål, men ingen turde stille dem højt, så de andre kunne høre det.

I et privat øjeblik ville de gerne stille deres spørgsmål, men selv blandt de kristne studerende, har der spredt sig en frygt og mistillid – de er bange for at blive misforstået eller anklaget

for at være racister/ etno-centriske.

I Johannes' Åbenbaringen 7:9 står der: "Derefter så jeg, og se, der var en stor skare, som ingen kunne tælle, af alle folkeslag og stammer, folk og tungemål; de stod foran tronen og foran Lammet, klædt i hvide klæder og med palmegrene i hænderne." Jeg ser frem mod den dag, da vi alle skal mødes foran Guds trone og se skønheden i vores mangfoldighed. Vores sprog og etniske forskellighed vil ikke blive udvisket, for den er Gudgiven, men den vil være forvandlet. På grund af Jesus død og opstandelse er fjendskabet mellem os fjernet (Ef 2:14-18), og vi er blevet ét (ikke ens, men ét) i Kristus.

Med dette en stor TAK til LMF for støtte til afholdelse af undervisning om 'Etnicitet fra et bibelsk perspektiv' og med forespørgsel om, at I vil huske på de kristne studerende i Etiopien, at de må få lov til at være et vidnesbyrd om enheden i Kristus midt i en konfliktfyldt hverdag.

HOUSE OF CARE ORGANISATION 2003 - 2023

Her i december har vi netop startet det 10. år af Khmer Kids sponsorprogrammet op, som hjælper fattige børn i tre landsbyer til at gennemføre grundskolen. Børnene er fra 6 til 13 år, og i alt 55 børn har p.t. en personlig sponsor fra Danmark.

At arbejde med børn i udviklingsarbejde er anderledes end at arbejde med unge og voksne, idet børn er uskyldige ofre for den fattigdom og uretfærdighed, de måtte opleve i deres barndom. Unge og voksne i Cambodia har selv et medansvar og en vis indflydelse på, hvordan deres liv former sig. Derimod er børn 100% afhængige af, at deres forældre og andre med et ansvar giver dem en tryk barndom og skolegang baseret på FN's Børnerettigheder, som Cambodia tilsluttede sig i 1992. Netop mangel på opfyldelse af FN's Børnerettigheder er, hvad mange fattige børn i Cambodia oplever i dag. Det ses fx. i form af børnearbejde, seksuel udnyttelse af børn, vold mod børn i hjemmet og i skolen samt utilstrækkelig skolegang, ernæring og sikkerhed.

Glædeligt er det, er næsten alle børn nu bliver skrevet ind i skolen i børnehaveklasse eller 1. klasse. Bekymrende er det, at mange bliver taget ud af skolen eller falder fra, inden de har gennemført grundskolen (1. til 6. klasse). Netop derfor er formålet med Khmer Kids programmet at hjælpe fattige børn til at gennemføre grundskolen. Vi bidrager med alment skoleudstyr, skoleuniform, mv. Vi har et tæt samarbejde med landsbylederne, som følger op på børnenes skolegang og kontakter forældrene, hvis deres børn forsømmer skolen for meget, eller ikke kan fokusere på deres skolegang pga. problemer i hjemmet.

Khmer Kids og landsbylederen i Ta Koo landsby

Langt de fleste af de 55 børn i vort program har forældre, som ikke selv har gået i skole. Derfor arbejder de i ufaglærte jobs fx. på fabrikker og byggepladser til en lille løn og lange arbejdsdage væk fra hjemmet. For at bryde denne cirkel med manglende skolegang og ufaglærte jobs (hvor meget udnyttelse finder sted) afholder vi små kurser for Khmer Kids om vigtigheden af skolegang, om deres rettigheder, samt vi motiverer dem til at have drømme og planer for deres fremtid. Det kan virke som en tidlig alder at tale om fremtiden, men det smerter os, hver gang et Khmer barn fortæller, at deres drøm er at arbejde på en tekstilfabrik eller på en byggeplads – ligesom mor og far.

For House of Care er skolegang og uddannelse det vigtigste, vi kan give børn og unge. De står overfor nutidens udfordringer, som kan have en negativ indflydelse på deres fremtid, hvis ikke de bliver rustet med relevant viden og færdigheder. Nogle af de største problemer i Cambodia netop nu er:

Gældbundethed: Det er en ny form for fattigdom, som opleves blandt mange cambodianere, og som for nogle ender i trældom gennem generationer. Der er to årsager til, at rigtig mange cambodianere i dag er gældbundet:

For det første har langt de fleste cambodianere ikke en opsparing, så når det uforudsete sker, er eneste udvej at tage et lån. For at tilbagebetale det første lån, optager folk et nyt lån, og det bliver over årene en ond cirkel af gældsætning. For det andet bedømmes folk ifølge cambodiansk kultur ud fra deres materielle velstand. Dvs. har man eget hus, bil, smartphone mv., så opnår man en status og respekt i samfundet. Problemet er bare, at denne velstand ofte kommer fra lån, som gældsætter folk.

Khmer Kids og landsbylederen i Sleng landsby

primært ufaglærte jobs i Thailand, Kina, Sydkorea, Malaysia, og i Mellemøsten. Cambodia har helt klare regler og procedurer for lovlig emigration, men langt de fleste emigranter vælger at emigrere ulovligt ved brug af mellemmand. Hvorfor? Fordi disse mellemmand (menneskesmuglere) kan skaffe folk hurtigere adgang til et arbejde i udlandet. De rejser uden visum eller arbejdstilladelse. Det er ulovligt, og derfor er der intet tilsyn med de jobs, de får, og mange er overladt til misbrug og udnyttelse - uden mulighed for hjælp.

Sociale medier: Unge mennesker i Cambodia er, som i resten af verden, i de sociale mediers vold. De bliver bombarderet med informationer, nyheder, trends, meninger, tilbud, osv. I skolen bliver unge cambodianere ikke trænet i kritisk og analytisk tænkning.

Børns barndom er utrolig vigtig for deres fremtid. I House of Care er vi glade for de 55 børn, vi kan hjælpe gennem sponsorater, men vi vil gerne hjælpe endnu flere. Derfor håber vi, at nye sponsorer vil være med til at give fattige børn en god barndom. Samt, tak til vores nuværende 55 trofaste sponsorer - og tak til alle andre som støtter op om vort arbejde med gaver og forbøn. Vi er meget taknemmelige!

Venlig hilsen Mony & Susanne

Khmer Kids og landsbylederen i Prey Kool landsby

Menneskerettigheder: I et land som Cambodia, der stadig er præget af eftervirkningerne fra Pol Pots rendyrkede kommunisme, er det en konstant kamp at kræve sine menneskerettigheder. Vi oplever, at mange senior cambodianere nu affinder sig med situationen, og de nye generationer vokser op med den forståelse, at det er "normalen" i det cambodianske samfund.

Emigration: Over 1.3 millioner cambodianere er emigreret til andre lande for at få et arbejde. De rejser, fordi der ikke er arbejde at få i Cambodia, samt fordi det giver status at arbejde i udlandet - trods mange frygtelige rapporter om menneskehandel og udnyttelse. Det er

(Uddrag af nyhedsbrev)

Kære trofaste venner

En rigtig solstrålehistorie

Forleden kom en af vores tidligere vagtmænd, Loriku, fra masailandet på besøg. Det er ham, vi skrev om for mere end 10 år siden, hvor han var ude for en voldsom livshændelse.

I 2012 mistede han sin kone og deres lille søn efter en ulykke i hjemmet. Konen sad i hytten for at lave mad sammen med to af børnene. Petroleumslampen gik ud; der skulle fyldes mere petroleum på. Medens hun var i færd med at fylde lampen op med petroleum, eksploderede den mellem hænderne på hende, og ilden antændte tøjet, de havde på. Både mor og søn blev voldsomt forbrændt og døde. Kun datteren overlevede. Det var et ufatteligt stort tab for Loriku.

Derefter besluttede Loriku, at han ville giftes igen. Han tog ikke bare én kone, men valgte også kone nummer to. Det er ikke usædvanligt blandt masaierne at have flere koner. Han begrundede sit valg med, at han ikke igen ville udsættes for pludselig at stå alene med sine børn.

Alle årene, han arbejdede for os, udtrykte han aldrig et ønske om at blive kristen – nærmest tværtimod. Han var ikke interesseret, og ønskede ikke at tale om det åndelige. Masaierne er meget stolte naturfolk, som ofte tilbyder afguder.

Forleden kom han glædestrålende på besøg for at fortælle en rigtig god nyhed. Han sagde: ”Tabitha, jeg og mine to koner samt vores børn er blevet kristne, og vi skal alle dø-

bes.” Han smilede og sagde: ”Jeg kan godt forstå, at du ser forbavset ud, men det er altså sandt!” Jeg blev så glad, at jeg sprang op, omfavnede ham og ønskede ham Guds velsignelse.

Nu havde han et ønske: ”Mama, må jeg ikke få en bibel? Jeg vil så gerne læse i den for min familie.” Jeg blev endnu gladere, og løb ind efter et par bibler til ham og familien. Det var en rigtig glad masai, som drog herfra med sine bibler under armen.

De er blevet kristne og optaget i den lutherske kirke. Al æren er Herrens.

For os er det et mirakel, som viser os, at for Gud er intet umuligt.

Besøg fra Aaskov Y's Men's klub

Vi har haft et dejligt besøg af 11 personer fra Aaskov Y's Men's klub. De var bl.a. med Torkild på børnekampagne i en landsby langt ude i bushen. De var alle med til

gudstjenesten om søndagen i den lille lokale kirke, der havde inviteret os. Teamet fra Aaskov Y's Men's klub sang en salme. Det vakte jubel blandt menighedens medlemmer. De var i dyreparker og besøgte skolen og børnehjemmet.

Som noget af det sidste ville vi gerne vise dem mama Neemas hjem. Det er enken, som vi tidligere hjalp med at få hendes marker tilbage, efter hun havde haft dem pantsat, så hun kunne betale hospitalsregningerne for sin syge mand, som desværre døde.

Da vi kørte gennem det tørre landskab, blev

bilen nærmest væk i støv på grund af flere måneders tørke (nu i skrivende stund har vi endelig fået regn, også hos mama Neema). På grund af langvarig tørke skulle Neema bruge flere timer på at hente vand hver dag. Hendes største ønske var at få et æsel, som hun kunne bruge til at transportere vand. Et æsel kan bære fire spande vand, hvilket svarer til 80 liter.

Da Y's Men-teamet hørte om hendes behov, besluttede de at lave en indsamling, så Neema kunne få penge til at købe et æsel. Det lykkedes! Neema er virkelig glad for sit transportdyr. Det er en kæmpe hjælp for hende i det daglige. Hun sparer både kræfter og tid, efter hun har fået sit æsel. Neema er også lykkelig, fordi hun har fået sine marker tilbage. Hun har sået majs og bønner. Nu håber vi bare på, at hun må få en rigtig god høst, for det trænges der til.

Mama Janet

Vi lavede en indsamling til mama Janet, som boede med sine tre børn i slummen. Mama Janet var udsat for en voldsepisode, hvor en mand fra bebyggelsen tog kvælertag på hende, så hun måtte på hospitalet.

(Fortsættes på bagsiden)

“Jeg er taknemmelig for, at jeg blev døv!”

Ruth Ulea er 57 år, nigerianer, og et unikt menneske. At hun blev helt døv som 11-årig har været en livslang udfordring. Men alligevel takker hun Gud for, at hun derefter har været tvunget til at bruge tegnsprog i resten af sit liv:

"Ingen præst har før - på døves eget sprog - kunnet holde gudstjeneste, prædike evangeliet om Guds kærlighed, døbe, og holde nadver", siger hun med et stille smil. Ruth er den eneste døve præst i et område langt større end Danmark. Og at døve i Nigeria står bagerst i køen, har hun selv mærket:

Efter en luthersk teologuddannelse måtte hun vente i 20 år -!- på at blive ordineret til præst af den lokale biskop, som hun læste sammen med - og sluttede med flotte eksamenskarakterer...!

Men indtil da havde Ruth i flere år - som lægmenneske - holdt gudstjeneste på tegnsprog i fri luft, i al slags vejr, under et bliktag. Fra Danmark sendte venner hende penge til et cementgulv, for at menigheden i regntiden kunne holde gudstjeneste med tørre fødder.

I 2013 gik hendes kald i opfyldelse: Hun blev endelig ordineret til tjeneste som præst i ‘Kristi Lutherske Kirke i Nigeria.’ Og tre år senere - i 2016 - fik hendes menighed omsider en rigtig kirke, bygget specielt til gudstjenester på tegnsprog, med hjælp fra Danmark og USA. De behøver stadig støtte!

Er I en flok mennesker, der vil høre om Ruth og døvemenigheden, så inviter tidligere missionær Lilly Krarup, som er 73 år, er hørende, og tegnsprogstolk. Hvis

I betaler for kørslen (fra Herning) kommer hun meget gerne og fortæller!

Tlf: 31 22 20 13 og mail@mamalilly.dk

Din hjælp til Ruths menighed i det nordøstlige Nigeria kan du give via Lærernes Missions Forening, LMF: Send den, mærket “Døvemenigheden” til denne bankkonto: 9570 – 8000484 eller via MobilePay: 41 82 50 22.

Du kan få skattefradrag for gaven, hvis du husker at opgive dit CPR nr.

Nyt fra Lisbet og Kurt Terp

Mozambiques bedste medarbejderstab

For godt ti år siden – i vores spæde start med unge medarbejdere – forsøgte vi os med brainstorming omkring vores undervisningsplan. Det var åbenbart optimistisk. Ikke meget blev sagt, og alle forsøgte at gætte, hvad undertegnede ønskede...

Støt og roligt gennem årene har vi formået at vende denne tendens, og nu skorter det ikke på idéer og samarbejde de forskellige imellem. Vi er familie, os der arbejder for WutomiAgri.

I år har vi til stor begejstring haft hemmelige julevenner både blandt staben og blandt eleverne. Herover ses vores skolemor, Alice, åbne sin gave til vores juleafslutningsfrokost i torsdags.

Nu er det snart! Den 9. februar rejser 50+erne af sted mod den afrikanske sol – og alle de andre betydningsfulde indtryk, som vi forhåbentlig atter vil få med. Se til februar med fra rejsen på:

www.moz50plus.com.

Kurt & Lisbet

Fra redaktøren:

..
(Fortsat fra side 2)

Tillykke til Elisabeth Hejbøl, som var heldig at få 1. præmien og til Elisabeth Holtegaard, som fik 2. præmien (begge præmier var gavekort til ProRex).

Hvis nogle bemærker, at noget af stoffet i dette blad handler om julen 2023, og at det måske virker som lidt forældet stof, så må jeg blot minde om, at jeg er afhængig af det stof, der bliver sendt til mig, og jeg har søgt, at anvende det nyeste stof til bladet, som jeg var i besiddelse af.

For øvrigt forsøger jeg at lade flest mulige komme til orde i bladet. Hvis bidragydere til bladet har fået bragt deres læse- og billedstof i bladet, vil jeg som regel vente med igen at bruge deres materialer, så andre også får mulighed for at få deres nyhedsbreve m.m. i bladet.

Tusind tak til alle jer, der sender mig nyhedsbreve eller andet stof til bladet. Det er jer, som gør det muligt at lave et for håbentlig spændende og vedkommende blad.

Til sidst vil jeg nævne, at LMF, foruden alle de mange donationer til foreningen, er blevet velsignet med en arv fra afdøde LMF'er, Karen Alice Strunge. Dette vil også fremgå af årsregnskabet for 2023.

Guds fred og kærlig hilsen Peter Michael

Kontorets åbningstid:

Tirsdag og onsdag kl. 09:00-16:00

Henvendelser til kontoret skal fortrinsvis ske inden for åbningstiden.

Hvis du har akut brug for kontorets bistand, bedes du ringe: 60 59 61 44.

~~AFSENDER:~~

~~Lærernes Missions Forening
Skovhøjen 16
3230 Græsted~~

**Meddel venligst adresseændring til
kontoret!**

**OG: Når der betales kontingent eller man
donerer gaver: Anfør venligst, hvad pen-
gene er givet til. På forhånd tak!**

(Fortsat fra side 17)

Børnene kunne aldrig løbe frit omkring og lege, da mange i området var på stoffer eller alkoholiserede. Vi har nu fået dem flyttet til et rigtig godt område, hvor de har to værelser. Det ligger kun fem minutters gang fra, hvor vi bor. Med den store opbakning og støtte, som vi har fået til dem, kan vi betale de næste 8 års husleje. Gud er bare god.

Jeg besøgte hende umiddelbart efter, hun var flyttet ind og så, at de kun havde en dobbeltseng, hvor de alle fire sov sammen. Der var ingen møbler eller stole, de sad bare på spande. Dog havde de et lille sofabord. Vi besluttede straks at få lavet en sovesofa til dem. Så kan drengene sove i stuen og mor og datter kan sove i sengen. Desuden fik de tæpper, så nu bor de godt og trygt. De bad mig sende en kærlig hilsen til alle jer, der sendte hjælp. De er så taknemmelige og glade, fordi de nu kan færdes uden at være bange. Vi folder vores hænder, og beder Jesus om at velsigne alle jer, som gjorde det muligt for dem at flytte væk fra slummen.

Med denne hilsen vil vi gerne ønske alle et godt og velsignet nytår.

Samtidig vil vi gerne takke jer for jeres opbakning til vores arbejde. Tak for forbønnen og gaverne, som I sender, så vi kan hjælpe dem, der lider. Uden jeres store opbakning kan vi intet. Vores bøn er, at Jesus selv må velsigne og lønne jer tilbage.

Kærlig hilsen fra Tabitha og Torkild